

opstille, og som gaar ud paa, at naar der paa en Konto er bevilget et vist bestemt Beløb, skal der for yderligere Udgifter Afholdelse altid skaffes finansiell Hjemmel til Stede, i alt Fald ved en Tillægsbevilling. Det er i ethvert Tilfælde en Maksime, som dette Ting tidligere ikke har fulgt og ikke har villet følge; det er noget, som mange Gange er blevet fremhævet. Det har naturligvis været anerkendt fra Landstingets Side, at der var Grund til at forlange en Tillægsbevilling, naar det drejede sig om en Udgift, som laa uden for den enkelte Bevilling. Men hvis derimod den enkelte Udgift laa inden for Bevillingskontoens Omraade, kunde der, selv om der ved denne Udgifts Afholdelse i Forbindelse med de andre Udgifter maatte bevirkes en Overskridelse, har dette Ting ingen Sinde opstillet det som almindeligt Krav, at der skulde have Tillægsbevilling for Merudgiften. Naar Udgiften har været af den Karakter, at dens Afholdelse ikke kunde udsættes, indtil Tillægsbevilling erhvervedes, har dette Ting aldrig lagt Vægt paa, om saadan Bevilling erhvervedes. Naar det ved Statsrevisionens Undersøgelser viste sig, at der realiter ikke var noget at udsætte paa Udgiftens Afholdelse, har man ikke i dette Ting lagt Vægt paa, om den finansielle Godkendelse fra Rigsdagens Side erhvervedes enten ved en Fællesbeslutning paa en finansiell Lov eller ved en Fællesbeslutning ved Regnskabet's Godkendelse.

Jeg skal endnu berøre en enkelt Bemærkning i Statsrevisionsbetænkningen, fordi den er af en særlig Beskaffenhed. Den findes omtalt Side 12 i Udvalgsbetænkningen og angaar 3 Udgifter paa § 26 vedrørende Færøerne, som ere afholdte „uden for Budgettet“. Den første er en Understøttelse paa 1,000 Kr. til Kongsfæsterne i Kvaunesund paa Færøerne i Anledning af en ved Fjældskred stedfunden Ødelæggelse af deres Jorder. Sammenhængen med denne Udgiftspost er den, at Beløbet var bevilget paa Finansloven for 1894—95. Da Forretninggangen imidlertid er ret langsom paa Færøerne, naaede man ikke at faa Beløbet helt udbetalt før i det næste Finansaar, hvorfor den samlede Udgift først kunde optages i Statsregnskabet for 1895—96. Det er altsaa en paa en ordinær Finanslov bevilget Udgift i Anledning af et stedfundet Ulykkestilfælde, der paa Grund af Omstændighederne ikke er bleven regnskabsmæssig udbetalt før i det følgende Finansaar. Formelt vilde det vel have været strengt rigtigt, om der var blevet søgt Genbevilling paa den afholdte Ud-

gift. Men det vilde have været en ren Formalitet. — De to andre omhandlede Poster ere af en endnu ejendommeligere Art. Den nuværende Revision bryder her med, hvad de tidligere Revisioner have fulgt paa dette Omraade. Den anden Post angaar Udgifter i Henhold til Lov af 11te Marts 1892 i Anledning af Udarbejdelsen af ny Skøde- og Panteregistre paa Færøerne, hvortil der er forbrugt 13 Kr. 19 Ø. Det blev ved denne Lov bestemt, at der skulde tilvebringes ny Skøde- og Panteregistre, hvortil Udgiften skulde afholdes af Færø Lands Jordebogskasse. Det er en kongelig Kasse, som afholder Statens Udgifter paa Færøerne. Den tredje Post angaar Udgifter til en ny Skyldsætning af Jorderne paa Færøerne i Henhold til Lov af 29de Marts 1867; der er i 1895—96 udgivet hertil 76 Kr. 50 Ø. Ogsaa disse Udgifter skulle efter Loven af 1867 afholdes af Jordebogskassen og ere i de følgende 30 Aar bleve afholdte af denne Kasse, indtil Udgifterne afsluttedes for et Aars Tid siden. Udgifterne ere bleve afholdte uden særlig Bevilling paa Finansloven og uden Bemærkninger af Revisionen. Man vil saaledes for de to foregaaende Aar finde, at der i Statsrevisionens Betænkning er omtalt Udgifter efter den fornævnte Lov af 1892 uden nogen yderligere Bemærkning. Man vilde heller ikke kunne søge Efterbevilling paa saadanne Udgifter uden helt at omdanne Forholdet mellem Finanshovedkassen her og Jordebogskassen paa Færøerne. Forholdet er ordnet saaledes, at Jordebogskassen ved Siden af, at den faar specielle Ordre til at afholde enkelte Udgifter, har en almindelig Ordre til at afholde visse Udgifter, og da saadanne Udgifter, som afholdes i Henhold til bestaaende Love; til disse sidste hørte, som bemærket, de to Udgifter. Jordebogskassen indsender nu sit Aarsregnskab et Par Maaneder ind i det næste Finansaar, i Maj eller Juni Maaneder. Det fornødne vedrørende Færøerne bliver derefter indlemmet i Ministeriets Regnskaber vedrørende det forløbne Finansaar. I det første af de 3 Tilfælde drejer det sig altsaa om en Udgift, som var bevilget og vel væsentlig ogsaa udgivet i det ene Aar, men som ikke var regnskabsmæssig afsluttet før i det næste Aar, og i de to andre Tilfælde om Udgifter i Henhold til to Love, som ere gaaede igen i en Aarrække uden særlig Bevilling, og hvilke det ogsaa efter den bestaaende Forretninggang vilde have været umuligt at faa med paa Tillægsbevillingslovene for de paagældende Aar. Men selv afset herfra, vilde man efter Landstingets gamle Praksis ikke